



## ČESKÁ REPUBLIKA

### ROZSUDEK

### JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Děčíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. srpna 2022 samosoudcem Mgr. Milošem Řízkem, takto:

Obžalovaný [REDACTED]

**je vinen, že**

nejméně dne 2. 3. 2022 ve 13.30 hod., kdy na oddělení Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, SKPV, Územním odboru Děčín, 2. odd. obecné kriminality [REDACTED], vyhověl výzvě policejního orgánu a vydal tyto předměty jako věc, která může sloužit pro důkazní účely, při sobě za účelem vlastní pozdější spotřeby držel sušený rostlinný materiál uložený v plastovém obalu, tzv. euro fólii, to vše zabaleno v černé silonové ponožce, dále plastový uzavíratelný sáček o velikosti 11 x 7 cm s obsahem zelené sušené hmoty, plastový roztržený sáček a plastovou kruhovou nádobku bílé barvy s černým uzávěrem s obsahem sušené rostlinné drtě, přičemž odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, bylo zjištěno, že v zajištěném rostlinném materiálu o celkové hmotnosti 89,5 g byly obsaženy kanabinoidní látky a ze zajištěné sušiny lze získat k abúzu 87 g jemné drtě s obsahem delta-9-tetrahydrokanabinolu 2,5%, což odpovídá hmotnosti 2,2 g čistého delta-9-tetrahydrokanabinolu,

a takto konal, ačkoli konopí je uvedeno v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako omamná látka zařazená do Seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách (vyhl. č. 47/1965 Sb.) a THC, stejně jako jeho izomery a stereochemické varianty, je uveden v příloze č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách (vyhl. č. 62/1989 Sb.),

a s vědomím toho, že k zacházení s uvedenou omamnou a psychotropní látkou neměl povolení podle ustanovení § 3 odst. 2, § 4 a § 8 zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

tedy

neoprávněně pro vlastní potřebu přechovával v množství větším než malém omamnou látku konopí,

**čímž spáchal**

přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu dle § 284 odst. 1 trestního zákoníku,

**a odsuzuje se**

za shora uvedený přečin a dále za sbíhající přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 3. 2022, č. j. 24 T 4/2022-65, jímž mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, se zařazením do věznice s ostrahou,

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **16 (šestnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Současně se **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 3. 2022, č. j. 24 T 4/2022-65, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

**Odůvodnění :**

1. Soud má za prokázané, že se obžalovaný dopustil trestného jednání přesně tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku. Obžalovaný v řízení před soudem učinil prohlášení ve smyslu § 206c odst. 1 trestního řádu, a sice, že se cítí být vinným spácháním skutku uvedeného v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací takového skutku uvedeného v obžalobě. Státní zástupce s tímto postupem vyjádřil souhlas ve smyslu § 206c odst. 3 trestního řádu.

2. Následně soud, ve smyslu § 206c odst. 4, 6 trestního řádu, prohlášení obžalovaného o vině přijal, přičemž rozhodl, že dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, neprovede. Protože prohlášení o vině obžalovaného bylo bezvýhradné, soud další dokazování neprováděl. Při hodnocení důkazů vycházel z doznání obžalovaného. Soud neshledal důvod k pochybnostem o hodnověrnosti doznání a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného.

3. Po právní stránce soud trestného jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu dle § 284 odst. 1 trestního zákoníku, neboť neoprávněně pro vlastní potřebu přechovával v množství větším než malém omamnou látku konopí. Pokud jde o jednotlivé znaky skutkové podstaty. Z dokazování vyplynulo, že obžalovaný měl v držení konopí ( konopí vydal na výzvu policejního orgánu ), přičemž konopí je uvedeno v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako omamná látka zařazená do Seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách (vyhl. č. 47/1965 Sb.) a THC, stejně jako jeho izomery a stereochemické varianty, je uveden v příloze č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách (vyhl. č. 62/1989 Sb.), tedy přechovával omamnou látku. Z uvedeného je zřejmé, že zákonodárce nesankcionuje jakékoliv držení takové látky, ale jen takové, kdy její množství převyšuje množství větší než malé. Dle stanoviska trestního kolegia Nejvyšší soud ČR Tpjn 301/2013, „za „množství větší než malé“ ve smyslu § 284 odst. 1, 2 trestního zákoníku je považováno takové množství přechovávané omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Pilíková.

vícenásobně – podle ohrožení vyplývajícího pro život a zdraví lidí ze škodlivosti jednotlivých látek – převyšuje běžnou dávku obvyklého konzumenta“, přičemž za takové množství je považováno více než 10 gramů sušiny, s nejmenším množstvím účinné psychotropní látky ve výši 1 gramu. V daném případě je zřejmé, že vymezený limit byl vícenásobně překročen.

4. Po subjektivní stránce se jedná o úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem ( je obecně známo, zvláště obžalovanému, který je dlouhodobým uživatelem omamných látek, že držení psychotropních látek, k nimž je řazeno i konopí, je zákonem limitováno ). Společenská škodlivost jeho jednání je spatřována v tom, že porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení vyplývajícího z nekontrolovaného nakládání s jedy a omamnými a psychotropními látkami.

5. Z pohledu soudu zjištěné skutkové okolnosti vykazují formální znaky uvedeného trestného činu. V daném případě se, vzhledem k osobě obžalovaného a okolnostem, za jakých se jednání dopustil a významu zájmu chráněného zákonem ( opakovaně v oblasti drogové kriminality ), je zřejmé, že se v tomto případě zásada subsidiarity trestní represe, ve smyslu § 12 odst. 2 trestního řádu, neuplatní.

6. Ze zpráv o obžalovaném vyplývá, že byl již 24x soudně trestán, zpravidla pro majetkovou trestnou činnost, ale rovněž pro trestnou činnost související s drogovou problematikou. Z posledních odsouzení lze zmínit rozsudek Okresního soudu v Děčíně ze dne 2. 5. 2022, pod sp. zn. 29 T 138 / 2021, kterým byl uznán vinným, mimo jiné, pro přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, přičemž mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, se zařazením do věznice s ostrahou. Naposledy byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 13. 6. 2022 pod sp. zn. 29 T 143 / 2021, uznán vinným pro přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, přičemž bylo upuštěno do uložení souhrnného trestu vzhledem k citovanému předchozímu odsouzení.

7. Při úvaze o druhu a výši trestu soud postupoval dle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, kdy zejména přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Za polehčující okolnost lze považovat doznání obžalovaného ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku. Za přitěžující okolnost lze pak považovat jednak skutečnost, že spáchal více trestných činů ( souběh přečinů přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu a krádeže ), tedy okolnost ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku a, že byl již pro trestný čin odsouzen ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku.

8. Vzhledem k tomu, že nejpřísněji trestný z trestných činů ( při ukládání souhrnného trestu ) je přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, u něhož horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, lze ve smyslu ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život.

9. Po shrnutí uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že u obžalovaného, ve vztahu k citovaným ustanovením, uložení alternativního trestu, vzhledem k jeho osobě, nelze považovat za dostatečný prostředek k dosažení účelu trestní sankce, neboť ani předchozí odsouzení zjevně nevedla k jeho resocializaci. Tzv. alternativní tresty, tedy tresty nespojené bezprostředně s odnětím svobody pachatele, bývají soudy ukládány především tehdy, kdy jednání pachatele bylo excesem a současně lze očekávat, že se takového jednání již nedopustí. To však není případ obžalovaného, kterému byla již dávána možnost chování změnit. Své chování tedy žádným způsobem nekorigoval, přičemž se trestného jednání dopustil i přes předchozí odsouzení a vykonané tresty. Na jeho osobu je nutné pohlížet jako na recidivistu, u něhož výchovné působení přechodných trestů již selhalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Pilíková.

Proto ani omezení, které pro soud při ukládání trestu představuje ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, se v daném případě, vzhledem k citovaným skutečnostem, neuplatní, neboť uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti, neboť není naděje, že by pachatele bylo možno napravit jiným trestem. Protože se obžalovaný jednání dopustil před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Děčíně v trestní věci vedené pod sp. zn. 24 T 4 / 2022, byly splněny podmínky pro uložení souhrnného trestu. Souhrnný trest nesmí být mírnější, než trest uložený předchozím rozhodnutím. A protože již citovaným rozhodnutím byl obžalovanému uložen trest represivní, uložil soud, i z tohoto důvodu, obžalovanému trest represivní. Za přiměřený, považuje soud souhrnný trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců ( stávající trest „navýšil“ o 4 měsíce ), tedy trest ještě pod polovinou zákonné trestní sazby, která činí šest měsíců až tři roky, za současného zrušení výroku o trestu z citovaného rozhodnutí. K výši uloženého trestu však soud považuje za nutné zdůraznit, že vzhledem k osobě obžalovaného, by bez přihlédnutí ke zmíněné polehčující okolnosti, přicházelo v úvahu uložení trestu v horní polovině zákonné výměry.

10. Pro výkon trestu obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. a ) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, neboť neshledal zákonné podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b ) trestního zákoníku, ani § 56 odst. 3 trestního zákoníku.

11. Pokud jde o návrh státní zástupkyně, aby byl současně uložen trest propadnutí věci, a to nespotřebovaného materiálu, soud dospěl k závěru, že vzhledem k povaze věci, která byla vydána, se jako vhodnější jeví postup dle § 81b odst. 1 trestního řádu, přičemž si pro takové rozhodnutí, ve smyslu § 230 odst. 2 trestního řádu vyhradil rozhodnutí.

#### **Poučení :**

Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu podepsaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Případné odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Děčín dne 30. srpna 2022  
Mgr. Miloš Řízek v. r.  
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Pilíková.